
[2010-5-RE](#)

CAUSA 2010-5-RE

Número de registre 72-2010. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 DE JUNY DEL 2010

BOPA núm. 33, del 16 de juny del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de maig del 2010, per la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 3 de maig del 2010 sobre la inadmissió de la causa 2010-5-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 3 de maig del 2010;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedent únic

El 7 de maig del 2010, la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA va formular un recurs de súplica en què discrepa del contingut de l'aute del 3 de maig del 2010 esmentat. En primer lloc, considera que el procediment previst a l'article 41.1 de la Constitució és l'idoni per tal com estableix de forma expressa que els drets i les llibertats reconeguts en els capítols III i IV són tutelats pels tribunals ordinaris mitjançant aquest procediment.

En segon lloc, pel que fa al Conveni per a la salvaguarda dels drets i de les llibertats fonamentals, manifesta que des de la seva publicació al BOPA forma part de l'ordenament jurídic andorrà i la seva aplicació ha de ser directa i immediata fins i tot pel Tribunal Constitucional.

En tercer lloc, pel que fa a la vulneració del dret a la propietat, reconegut per l'article 27 de la Constitució, destaca que tot i no formar part de l'àmbit del recurs d'empara, en estar combinat amb

la vulneració del dret a la jurisdicció, és suficient per tal que s'acordi la seva vulneració.

En quart lloc, s'oposa al fet que el Tribunal Constitucional afirmi que la Constitució no proclama estrictament cap dret a un judici just. Segons el seu parer, la combinació dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut són equiparables a la interpretació efectuada pel Tribunal Europeu dels Drets Humans en relació amb el judici just, establert a l'article 6 del Conveni anteriorment esmentat.

En cinquè lloc, pel que fa a l'activitat judicial desplegada en aquesta causa, les recurrents destaquen la seva baixa qualitat i poca incidència en la finalitat de resoldre el procediment concursal. Aquesta part s'ha vist empesa a actuar, atesa les incorrectes aplicacions de la llei aplicable al cas i la manca de fonamentació de les decisions judicials i de la seva arbitrietat, per tal com aquests fonaments han estat "inapropiats o injustos o amb raonaments jurídics residuals de poc o nul interès a la causa."

En sisè lloc, pel que fa a la vulneració del dret a una decisió fonamentada en Dret, manifesta que les decisions objecte de recurs tenen greus fallades lògiques i la seva interpretació s'aparta de manera reiterada de la *communis opinio* dels juristes. I, el Tribunal Constitucional tampoc aporta, ni acredita les argumentacions jurídiques i fàctiques que eventualment contradirien les argumentacions de l'escrit d'empara.

En setè lloc, pel que fa al dret fonamental a un tribunal independent i imparcial, les recurrents reiteren que no s'està respectant en absolut i reprenen les seves argumentacions sobre aquest punt.

En vuitè lloc, pel que fa a la vulneració del dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, les recurrents adueixen que aquesta assistència és sempre preceptiva i qualsevol altre raonament xoca frontalment amb el dret de l'article 10.2 de la Constitució que garanteix a tothom el dret a la defensa. La gravetat de les denúncies formulades hauria de ser prova suficient per reconèixer l'empara sol·licitada.

Finalment, aquesta part demana que s'admeti aquest recurs de súplica i es revoqui l'aute del 3 de maig del 2010 impugnat en el marc de la causa 2010-5-RE.

Fonament jurídic únic

Pel que fa a l'al·legació relativa a la idoneïtat del procediment urgent i preferent de l'article 41.1 de la Constitució per a la defensa dels drets de l'article 10, les recurrents sostenen que "el justiciable ha de disposar de plena llibertat en la elecció del procediment a escollir (...) i que en tot cas, són les autoritats judicials (...) les que han de facilitar al justiciable aquest accés sense restriccions". No és necessari entrar a debatre sobre la pretesa disponibilitat dels procediments judicials per part dels recurrents, ni tornar sobre la qüestió de la idoneïtat en aquest cas de la utilització del procediment previst en l'article 41.1 de la Constitució, ja que, com es diu en l'aute d'inadmissió ara recorregut en súplica, els tribunals, malgrat emprar aquest procediment, es van pronunciar sense cap restricció sobre les pretensions formulades, de manera que aquest Tribunal va considerar esgotada la via judicial prèvia.

En relació amb el Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals les recurrents confonen la possibilitat que aquest Tribunal empri la doctrina del Tribunal Europeu dels Drets Humans com a criteri d'interpretació dels drets de la Constitució andorrana amb la conversió

dels drets del Conveni en objecte d'enjudiciament o cànon de constitucionalitat per part del Tribunal Constitucional.

La connexió entre la pretesa vulneració del dret a la propietat i el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret no converteix el dret a la propietat en dret emparable en el nostre ordenament.

Els drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret tenen substantivitat pròpia i la seva suma no dona lloc al dret a un judici just no esmentat com a tal en la Constitució.

Finalment, pel que fa al dret a un judici de durada raonable, al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, al dret a un tribunal independent i imparcial i al dret a la defensa, les recurrents es limiten a reiterar els arguments ja emprats en el recurs d'empara. Aquest Tribunal ha reiterat de manera constant i sense excepcions que el recurs de súplica no té per objecte fer jutjar de nou, amb els mateixos elements de fet i de dret, una causa que el Tribunal acaba d'enjudiciar en el tràmit d'admissió, sinó en el seu cas, atraure la seva atenció sobre elements de fet o de dret, que no coneixia en el moment de prendre la decisió d'inadmissió.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Montserrat Garcia Orosa i de la societat FENO, SA, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 3 de maig del 2010 sobre la inadmissió de la causa 2010-5-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de les recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de juny del 2010.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Didier Maus

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

Magistrat

Magistrat